

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 114.

Svar (28/10 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som det fremgår af begrundelse for spørgsmål nr. S 114, hvortil der henvises i begrundelsen for spørgsmål nr. S 115, sigter dette spørgsmål til straffesagen mod tidligere rederidirektør Ole B. Hansen i forbindelse med branden på færgen Scandinavian Star. Om denne sag, hvor Ole B. Hansen blev idømt den daværende maksimumstraf på 6 måneders hæfte for overtrædelse af lov om skibes sikkerhed, henvises nærmere til besvarelsen af spørgsmål nr. S 114.

Om forældelse af idømt straf kan mere generelt oplyses, at forældelsesfristen for idømt frihedsstraf i form af hæfte er 5 år, jf. straffelovens § 97, stk. 2, nr. 1. Forældelsesfristen regnes fra det tidspunkt, da dommen efter lovgivningens almindelige regler kunne fuldbyrdes, jf. § 97 stk. 3, dvs. fra dommen er endelig, jf. herved retsplejelovens § 999, stk. 1.

Forældelsesfristen afbrydes, når fuldbyrdelsen påbegyndes, jf. § 97, stk. 5. Hvis fuldbyrdelsen er påbegyndt, men den dømte undviger eller udebliver efter udgang, regnes forældelsesfristen for reststraffen fra fuldbyrdelsens afbrydelse, jf. § 97, stk. 6, 2. pkt.

De nugældende regler om forældelse af idømt straf er gennemført ved lov nr. 248 af 9. juni 1967 på grundlag af Straffelovrådets betænkning nr. 433/1966 om strafferetlig forældelse m.v. Da reglerne fik deres nuværende udformning var hovedbegrundelsen, at man på den måde ville få større nordisk retsenhed på fuldbyrdelsesområdet, jf. betænkningen s. 27.

Selv om det kan virke stødende, at adgangen til at fuldbyrde straffen i den konkrete sag er ved at være forældet, har Justitsministeriet ikke aktuelle overvejelser om at foreslå ændringer af straffelovens regler om forældelse af idømt straf.

Det bemærkes i den forbindelse, at en lovændring ikke ville kunne få betydning for den foreliggende sag.

Det bemærkes endvidere, at der bl.a. i lyset af Scandinavian Star-sagen ved lov nr. 148 af 31. marts 1993 er sket en skærpelse af strafferammen i lov om skibes sikkerhed m.v., således at

straffen for overtrædelse af lovens § 23 kan stige til fængsel indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed. Med denne lovændring er der i grove tilfælde givet mulighed for at idømme fængselsstraf af en sådan størrelse (dvs. fængsel i mere end 1 år), at fuldbyrdelsen af den konkrete straf først forældes efter 10 år, jf. straffelovens § 97, stk. 2, nr. 2.

Spm. nr. S 148

Til justitsministeren (14/10 98) af:

Tom Behnke (FP):

»Er det korrekt, at borgere, der skylder at betale en bøde, kan slippe for at skulle afsonne bøden og slippe for at få trukket i løn/overførselsindkomst, hvis blot den pågældende siger, at han/hun er villig til at betale, men ikke er i stand til det, og hvad vil ministeren gøre for at rette op på denne urimelighed?«

Begrundelse

Normalt sker der det, at borgere, som kan betale, men som ikke vil, får trukket pengene i deres indtægt, til bøden er betalt. Alternativt sker der det, at bøden bliver konverteret til afsoning, hvis personen ikke vil og ikke kan betale.

Alle, der ikke vil betale, kommer således til det.

Derimod sker der ikke noget som helst med den person, som gerne vil betale, men som ikke er i stand til det. Den persongruppe kan uden bekymring fortsætte deres kriminelle handlinger, for der sker jo ikke noget, så længe de holder deres kriminelle handlinger på et niveau, hvor der kun udstedes bøder.

Svar (2/11 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ifølge retsplejelovens § 997, stk. 1, påhviler det politiet at drage omsorg for fuldbyrdelsen af straf, herunder bødestraf. Fuldbyrdelsen af idømte eller vedtagne bøder sker ved betaling af bødebeløbet eller ved inddrivelse. Politiet kan tillade betaling i afdrag afpasset efter den pågældendes aktuelle betalingsevne.